20-22 DE NOVEMBRE DE 2025
AUDITORI L'ILLA/BARCELONA
Societat Catalana d'Oftalmologia
56è CONGRÉS DE LA SOCIETAT CATALANA D'OFTALMOLOGIA
OFTALMOLOGIA 360º

COMPARACIÓ DE L'EFICÀCIA DE LA DOSI DE CÀRREGA DE FARICIMAB, AFLIBERCEPT I RANIBIZUMAB EN PACIENTS AMB DEGENERACIÓ MACULAR ASSOCIADA A L'EDAT NEOVASCULAR SENSE TRACTAMENT PREVI

Maria Cobo de Nadal, Jose Ignacio Vela Segarra, Guillem Pérez García, Pedro Tañá Sanz, Marta Caminal i Carames, Ignacio Salvador Miras, Laura Villamarín Vallejo, Lucienne Collet, Andrea Montero García

Hospital de la Santa Creu i Sant Pau

Objectiu:
Comparar l'eficàcia i seguretat de tres dosis de càrrega de Faricimab, Aflibercept i Ranibizumab intravítria en pacients naïve amb degeneració macular associada a l'edat neovascular (DMAEn) i avaluar i comparar resultats anatòmics i funcionals.

Mètodes:
Estudi retrospectiu multicèntric amb 81 pacients: 23 tractats amb Faricimab, 30 amb Aflibercept 2 mg i 30 amb Ranibizumab biosimilar. Tots reberen tres injeccions mensuals en fase de càrrega. S'analitzaren la BCVA (logMAR), l'alçada del despreniment de l'epiteli pigmentari, material hiperreflectant subretinià i el gruix central retinià (CRT) amb OCT espectral abans i després de la càrrega. Es compararen els resultats entre grups amb anàlisi estadística.

Resultats:
La BCVA millorà significativament amb Faricimab (0,52 a 0,39 logMAR; p=0,03) i Aflibercept (0,43 a 0,34), però va restar estable amb Ranibizumab (0,56). La reducció mitjana del CRT fou superior amb Faricimab (-95 µm), seguit de Ranibizumab (-74 µm) i Aflibercept (-48 µm). La resolució de fluids va ser superior amb Faricimab (74%) respecte a Aflibercept (56,6%) i Ranibizumab (70%). En subtipus específics, Faricimab va assolir resolució completa en RAP i alta eficàcia en polipoïdals. Es reportaren dos casos de ruptura de l'epiteli pigmentari amb Faricimab.

Conclusions:
Faricimab mostrà millores anatòmiques i funcionals superiors, amb major resolució exsudativa i guany visual significatiu en comparació amb Aflibercept i Ranibizumab. Aquests resultats suggereixen un avantatge clínic, tot i que calen estudis a llarg termini per confirmar la durabilitat i la seguretat del tractament.